

Изамирлиев, Христо Д. Бръзцов, а във втория ред /навярно като по-високи/, стоят: Никола Грабляев, Кирил Добрев и Цветан Бойков. Единствен малко по-възрастен между нас е Добрев, ~~във~~ военна униформа, а всички други сме в ученически ~~форме~~. Ведбал, на всеки случай, и тук проявява индивидуалност: куртката му е разтворена и от жилетката му виси голям ланец, а фуражката му е килната.

/Снимката предадох на единствения жив от тримата братя Измирлиев - ~~Андрей~~/

След оздравяването си, Христо почувствува от една страна меланхолия - можеби тя винаги придружава едно оздравяване, а от друга - силна воля за живот; за наваксване на загубеното; за изгребване от живота на повече впечатления. Навярно на това негово душевно състояние се дължи хрумването да направим един редакционен гуляй, не само като служебен, юбилеен. Списанието, така или иначе, вървеше: вече имахме 16 броя. И отидохме в Павлово /по пътя за Княжево/. Тук имаме една бирария, прочута на времето си. Как сме гуляли, - не помня; но помня, как завърши гуляят: в София, под покровителството на нощната тъмнина, търкаляли сме някакви бурета пред заведението "Панак" /отпосле - "Феникс", на бул. "Дондуков"/.

- Този гуляй няма да ознаменувам, - казвате с горчив смях Христо. - Много прекалихме и се изложихме. Главно - пред нас самите. А това най-тежи. Не ми е толкова мъчно, когато ме упрекне чужд, колкото когато се самоукорявам. На какво приличаха тези бурета пред "Панак"?!... И ти, Колю, дето искате да спреш трамвай, като застана на релсите?!... Настръхват ви косите! Баба Арслан - ние сме за боза, а не за бира!

Какъвто и да беше гуляят, той не беше извикан от алкохолистични настроения, а от чисто другарски чувства на общност, на сърдечност. Ведбал отивате на военна служба и - без да си спомнямного точно, убеден съм, че и това обстоятелство беше се притурило към подтика за устройването на този гуляй. И наистина, още в бр. 17 се появи неговото стихотворение "На 42 набор", на неговия набор. Ведбал пишете:

"Хайде, другари, да чукнем стаканите!

Ето очаквания час!

Ето ще екнат навред барабаните,

ето ще собират и нас..."

В същия брой 17 има и колективно творчество /негово и мое/ - коментарии на печата.